

Oğlan ve Küçük Kapibara

Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Kapibara

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir cumartesi sabahı, Leo adında bir oğlan hardal sarısı tişörtünü ve mavi şortunu giydi. Yeşil sırt çantasına bir defter ve bir kalem koydu. Bugün özel bir gündü. Sınıfıyla birlikte bir kapibara barınağını ziyaret edecekti. Kıvrıcık siyah saçları, kırmızı spor ayakkabıları parıldayarak otobüse koşarken zıplıyordu.

Barınakta, sıcak bir gülümsemesi ve geniş kenarlı şapkası olan bir rehber çocukları karşıladı. Haki korucu gömleğinde 'Rehber' yazan küçük bir rozet vardı. 'Hoş geldiniz!' dedi. 'Burada kapibaralar büyük, mutlu aileler halinde birlikte yaşarlar. Dikkatle izleyin, birbirlerine ne kadar özen gösterdiklerini göreceksiniz.' Leo iri, koyu kahverengi gözleri fal taşı gibi açılmış halde dinledi.

Rehber onları sığ bir göleti olan çimenlik bir çayıra götürdü. Leo şaşkınlıkla nefesini tuttu. Birkaç kapibara güneşte dinleniyordu. Kızıl kahverengi tüyleri yumuşak ve kaba görünüyordu. Diz boyu kadar olan küçük bir kapibara gruptan ayrı duruyordu. Başında daha açık renkli bir tüy tutamı ve doğrudan Leo'ya bakar gibi görünen minik koyu gözleri vardı.

Leo küçük kapibarayı korkutmamak için yavaşça diz çöktü. Rehber fısıldadı: 'Kapibaralar yumuşak seslerle konuşur. Dinle.' Leo hafif bir tıkırtı ve alçak bir mırıltı duydu. Küçük kapibara yumuşak bir ısıklık çaldı. Leo aralıklı dişleriyle gülümsedi. 'Sanki merhaba diyorlar,' diye fısıldadı.

Küçük kapibara paytak paytak yaklaştı, yuvarlak fıçı gövdesi sallanıyordu. Leo hiç kıpırdamadan durdu. Kapibara kırmızı spor ayakkabısını kokladı ve yumuşak bir cıvıltı çıkardı. 'Bu dostça bir ses,' dedi rehber. 'Yanında kendini güvende hissettiği anlamına gelir.' Leo'nun yuvarlak yanakları mutluluktan pembeye döndü. Daha önce hiçbir hayvana bu kadar yakın hissetmemiştir.

Tam o sırada anne kapibara ağır ağır yanlarına geldi. İri ve sağlamdı, tüyleri daha koyu kahverengiydi ve sakın, yarı kapalı gözleri vardı. Geniş burnuyla yavrusunu nazıkçe dürttü. Küçük kapibara yeniden cıvıladı ve annesinin yanında kaldı. 'Anne yavruları güvende tutar,' dedi rehber. 'Onların çok uzağa gitmesine asla izin vermez.'

Rehber, kapibaraların yiyeceklerini paylaştığını ve tehlikeye karşı nöbet tuttuğunu anlattı. Biri yerken, bir diğeri gözcülük yapar. Leo, büyük bir kapibara otları kemirirken daha küçük birinin başını kaldırıp çayırı gözlediğini izledi. 'Sırayla yapıyorlar,' dedi Leo. 'Arkadaşlar böyle yapar.' Rehber başını salladı. 'Aynen öyle. İyilik herkes için önemlidir, büyük ya da küçük.'

Leo çimenlere oturdu ve defterini açtı. Tüy tutamıyla küçük kapıbarayı çizdi. Küçük kapıbaraya paytak paytak yanına geldi ve kâğıdı kokladı. Leo kıkırdadı. 'Çizimimi beğendin mi?' diye sordu. Kapıbaraya yumuşak bir mırıltı çıkardı. Leo içinde sıcak bir parıltı hissetti. Yeni bir arkadaş ediniyordu.

Rehber Leo'ya bir tutam taze ot verdi. 'Elini düz tut,' dedi. Leo öyle yaptı ve küçük kapibara avucundan otları kemirdi. Bıyıkları tenini gıdıkladı. Anne kapibara sakince izliyordu. 'Yiyecek paylaşmak kapibara dostluğunun önemli bir parçasıdır,' dedi rehber. 'Herkesin bir lokma almasını her zaman sağlarlar.'

Leo, bir kapibara hareket ettiğinde diğerlerinin onu izlediğini fark etti. Büyük, tüylü bir aile gibi birbirlerine yakın duruyorlardı. Küçük kapibara, sanki onu da katılmaya davet eder gibi sürekli Leo'ya bakıyordu. Leo güldü ve onların yanında yürüdü. 'Hepiniz birbirinize özen gösteriyorsunuz,' dedi. 'Bu gerçekten çok nazıkçe.' Rehber gülümsedi. 'Hayvanlar da tıpkı insanlar gibi arkadaşlarına özen gösterir.'

Güneş batmaya başladı ve rehber artık gitme zamanının geldiğini söyledi. Küçük kapıbara paytak paytak Leo'ya yaklaştı ve eline başını sürttü. Leo biraz üzüldü. 'Keşke kalabilseydim,' dedi. Rehber yanına diz çöktü. 'Her zaman geri gelebilirsin. Ve bugün öğrendiklerini başkalarına anlatabilirsin.' Leo başını salladı ve küçük kapıbaraya son bir kez nazikçe dokundu.

Leo otobüse doğru yürürken gördüğü her şeyi düşündü. Kapibaralar yiyeceklerini paylaşıyor, nöbet tutuyor ve birbirlerine yakın duruyorlardı. Merhaba demek için yumuşak sesler, sevgi göstermek için nazik dürtmeler kullanıyorlardı. 'Hayvan dostlukları takdiri hak eder,' dedi kendi kendine. 'Onlar da en az bizimkiler kadar gerçek.' Yeşil sırt çantasına sarıldı ve gülümsedi.

Eve dönüş yolunda otobüste Leo defterine küçük kapıbaranın resmini çizdi. Altına yazdı: 'İyilik herkes için önemlidir, büyük ya da küçük.' Ailesine barınak hakkında her şeyi anlatmaya karar verdi. Belki bir dahaki sefere birlikte gidebilirlerdi. Pencereden dışarı baktı ve barınak çok uzakta olmasına rağmen el salladı.

O gece Leo anne babasına küçük kapibarayı anlattı. Yumuşak cıvıltısını, tüy tutamını ve eline başını nasıl sürttüğünü tarif etti. 'Gerçek bir arkadaş gibi hissettirdi,' dedi. Anne babası gülümsedi. 'Özel bir şey öğrenmişsin gibi görünüyor,' dedi annesi. Leo başını salladı. 'Hayvanların da dostlukları var. Onları takdir etmeliyiz.'

Ertesi hafta Leo'nun sınıfı barınak için bir teşekkür kartı yaptı. Leo ön yüzüne küçük kapıbarayı, etrafında ailesiyle birlikte çizdi. İçine şöyle yazdı: 'Bize iyiliğin herkes için önemli olduğunu öğrettiğiniz için teşekkürler, büyük ya da küçük.' Rehber, küçük kapıbaranın bir fotoğrafıyla birlikte cevap yazdı. Leo fotoğrafı yatağının üstüne yapıştırdı.

Artık Leo ne zaman bir hayvan görse küçük kapıbarayı hatırlıyor. Yumuşak sesleri, paylaşmayı ve nazık baş sürtmeleri hatırlıyor. Hayvan dostluklarının özel olduğunu ve sevgimizi hak ettiğini biliyor. Ve gülümsüyor, çünkü barınakta bir sonraki ziyaretini bekleyen iyi bir arkadaşı var. İyiliğin hepimizi birbirine bağladığını öğrendi.